Verborgen schatten uit 't Broek

ED 1-7-2014

De bouw van een nieuwe koeienstal in 't Broek in het Mierlose buitengebied, legde een schat aan eeuwenoud keramiek bloot.

door **Lizette van Neer**

Henk van Sleeuwen toont de vondsten die vanaf zondag tentoongesteld zijn in 't Oude Raadhuis in Mierlo. foto Ton van de Meulenhof

MIERLO – Als veehouder Twan van Tilborg in 't Broek in Mierlo niet besloten had zijn bedrijf uit te breiden, waren de eeuwenoude archeologische schatten van potten en pannen onder het zand verborgen gebleven. Per toeval sloegen amateurarcheologen Henk van Sleeuwen en Henk Simons uit Mierlo van de Heemkundekring aan het graven op het boerenerf aan de Broekstraat 75. „Ik was op de fiets onderweg naar een opgraving bij het spoor in Helmond, toen ik die enorme berg zwart zand zag liggen. Een bouwbedrijf was bezig af te graven. De veehouder stond erbij. Hij vertelde dat hij een grote koeienstal ging bouwen en daarvoor tot wel drie meter diep moest afgraven voor de mestkuil. Hij vertelde dat er al officieel archeologisch onderzoek was gedaan maar dat het er niets gevonden was. Ik vroeg ' mag ik nog eens kijken?' En Twan zei gewoon ' ja a'k er maar ginne trammelant mee krijg'. Geweldig." Gewapend met troffel en schop togen de 'Henken' 's middags naar Van Tilborg. „We zagen meteen een spoor. Een grijze cirkel verkleuring in het gele zand. Het bleek een afvalkuil met scherven. Even verderop was er nog een. We hadden een half uur de tijd voor de eerste kuil voordat het grondbedrijf op de plek moest zijn om een sleuf te graven. Maar liefst 19 vondsten deden we in de gauwigheid waarvan we later onder mee drie complete keramische potten hebben kunnen reconstrueren. Maar die tweede kuil lag ook barstensvol." En dat terwijl een archeologisch onderzoeksbureau het gebied bestempeld had met 'lage archeologische verwachting'. Ook de historische aanduiding van het gebied 'Hongerkooi' duidde niet op rijkdom. Van Sleeuwen kan er nog om lachen. „Zo'n bureau doet op basis van een computerprogramma zes boringen lukraak op het erf. Maar ze houden daarbij geen rekening met de oude perceelsindeling uit 1832 die bij het kadaster bekend is." Haast was geboden want kuil nummer twee zou de volgende dag doorkruist worden door de graafmachine. „Van zeven uur 's morgens tot een uur 's middags hebben we onophoudelijk gegraven", zegt Van Sleeuwen. „De boer kwam ook kijken naar wat we allemaal vonden. Zeldzame drie-oren-kannen, echt te gek. Eeuwenoude papkannen, kookpotten, pispotten, een keramisch vergiet dat we als puzzel weer in elkaar hebben kunnen lijmen, 73 vondsten in totaal. Wat krijg je daar een kick van als je aan het graven bent. En wat een spierpijn de volgende dag." Van Sleeuwen is vol lof over Van Tilborg die hen de ruimte en tijd bood om onderzoek te doen. „Boeren willen best meewerken maar ze willen alleen niet gehinderd worden in hun bedrijfsvoering. En niet voor kosten opdraaien bij een vondst."